

Sygn. akt IV U 201/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 czerwca 2016r. w S.

odwołania M. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 20 stycznia 2016 r. Nr (...)

w sprawie M. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 201/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 20 stycznia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 w zw. z art.58 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy oraz nie posiada wymaganego okresu zatrudnienia.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. Z. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że z powodu choroby S. stale odczuwa ból w okolicach rdzenia kręgowego oraz cierpi z powodu ograniczenia ruchowego. Ubezpieczony podał, iż gruntowna analiza dokumentacji pracowniczej zgromadzonej w sprawie pozwala na przyjęcie, iż legitymuje się on wymaganą, do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ilością okresów składkowych i nieskładkowych (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, iż nie wnosi ono żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 4 listopada 2015r. wpłynął do organu rentowego wniosek M. Z. o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.1-3 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 1 grudnia 2015r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 1 grudnia 2015r. k.33 akt rentowych). Na skutek wniesienia przez ubezpieczonego sprzeciwu od powyższego orzeczenia, został on skierowany do badania przez komisję lekarską ZUS. Organ ten w orzeczeniu z dnia 12 stycznia 2016r. ustalił, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego k.9 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej, orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 12 stycznia 2016r. k.35 akt rentowych).

Zaskarżoną decyzją z 20 stycznia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 20 stycznia 2016r. k.39 akt rentowych). W decyzji tej ZUS stwierdził, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy oraz nie posiada wymaganego okresu zatrudnienia.

Ubezpieczony ma niespełna 35 lat. Z wykształcenia jest technikiem mechanikiem samochodowym. Ukończył również studium podyplomowe na kierunku informatyka. Ubezpieczony pracował jako mechanik w serwisie (...) w G.. Był zatrudniony również jako operator linii w przedsiębiorstwie (...) sp. z o. o. w G., jako kierowca maszyny budowlanej tj. wywrotki przy budowie obwodnicy, przy naprawie telefonów komórkowych oraz jako operator procesów chemicznych. Ubezpieczony odbył półroczny staż w urzędzie miasta, w czasie którego zajmował się informatyką (bezsporne, wyjaśnienia ubezpieczonego k.19-19v, świadectwa pracy k.7, 9-11, 14 akt rentowych, umowy o pracę k. 12-13 akt rentowych).

Ubezpieczony cierpi z powodu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych kręgosłupa piersiowego z przewlekłym zespołem bólowym bez zespołu korzeniowego i bez upośledzenia sprawności ruchowej. Stwierdzono również u niego patologiczną kifozę kręgosłupa piersiowego w przebiegu choroby S.. Ubezpieczony zgłasza ze wskazanych powodów przewlekłe dolegliwości bólowe całego kręgosłupa z przewagą w odcinku piersiowym. Dolegliwości te występują zwłaszcza w porze rannej. U ubezpieczonego występuje także drętwienie kończyny górnej prawej. Ubezpieczony ma trudności z dźwiganiem i schylaniem. Z badania (...) kręgosłupa piersiowego z 2015r. wynika, że ubezpieczony ma znacznego stopnia pogłębienie krzywizny piersiowej, cechy przebytej choroby S.- klinowate zniekształcenia trzonów (...), (...), (...) oraz guzki S. jak również niewielkie wypukliny krążków międzykręgowych (...) z uciskiem na worek opony twardej, na granicy ucisku rdzenia kręgowego bez ognisk mielopatii. Schorzenia te powodują, iż ubezpieczony posiada niewielkie ograniczenie ruchomości kręgosłupa w odcinku piersiowym. Ubezpieczony posiada pełny zakres ruchomości w stawach, prawidłową siłę mięśniową i sprawność manualną obu rąk. Jego chód został uznany za sprawny i prawidłowy. Aktualny stopień zaawansowania schorzenia układu ruchu i stan neurologiczny ubezpieczonego nie narusza sprawności organizmu w stopniu kwalifikującym do orzeczenia niezdolności do pracy zawodowej. Ubezpieczony nie może wykonywać ciężkiej pracy fizycznej oraz pracy w długotrwałej wymuszonej pozycji kręgosłupa. Wskazanie jest ograniczenie dźwigania. Powyższe nie skutkuje jednak niezdolnością ubezpieczonego do pracy zawodowej zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami (opinia biegłych: ortopedy traumatologa K. K. oraz neurologa E. K. k.9 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. Z. okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz.748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. Artykuł 58 ust. 1 pkt 5 tej ustawy stanowi, iż warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. W ustępie 2 tego artykułu przewidziano,

iż okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 wyżej wymienionej ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie. Przeprowadzony w toku postępowania sądowego dowód z opinii biegłych z zakresu ortopedii i neurologii (k. 9 akt sprawy) dał podstawy do ustalenia, iż aktualny stopień zaawansowania schorzeń z zakresu narządu ruchu oraz stan neurologiczny ubezpieczonego nie powodują u ubezpieczonego niezdolności do pracy.

Analizując powyższą opinię biegłych Sąd ocenił, że wnioski z niej płynące należy podzielić, gdyż są one logiczne i należyte uzasadnione. Opinia ta jest wiarygodnym i miarodajnym dowodem. Podkreślić należy, iż została sporządzona przez biegłych lekarzy, a zatem osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z zakresu medycyny. Jej wydanie poprzedzone zostało analizą dokumentacji medycznej i badaniem ubezpieczonego.

W złożonej opinii biegli wskazali, że ubezpieczony nie powinien wykonywać ciężkiej pracy fizycznej oraz pracy w długotrwałej wymuszonej pozycji kręgosłupa, jednakże okoliczność ta nie daje podstaw do uznania, że ubezpieczony utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Ubezpieczony z wykształcenia jest technikiem mechanikiem samochodowym. W toku dotychczasowej aktywności zawodowej wykonywał prace fizyczne pracując m.in. na stanowisku operatora linii, operatora procesów chemicznych oraz kierowcy maszyny budowlanej. Niewątpliwie, praca na wymienionych stanowiskach związana jest wyrażonymi przez biegłych ograniczeniami w zatrudnieniu. Podkreślić jednak należy, iż obok tych kwalifikacji ubezpieczony ukończył studium informatyczne i w trakcie stażu w urzędzie miasta wykonywał czynności związane z informatyką. W tych okolicznościach, średnie techniczne wykształcenie ubezpieczonego uzupełnione studiami podyplomowymi z dziedziny informatyki ukierunkowują ubezpieczonego do wykonywania pracy, która nie będzie związana z ciężką pracą fizyczną czy zatrudnieniem wymagającym długotrwałej wymuszonej pozycji kręgosłupa.

Reasumując uznać należało, że ubezpieczony nie spełnił podstawowej z przesłanek wymaganych do nabycia renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż nie jest niezdolny do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Należy podkreślić, że przesłanki nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, określone w art.57 ustawy emerytalnej, muszą być spełnione łącznie, dlatego brak spełnienia chociażby jednej z przesłanek skutkuje odmową prawa do renty.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.